

vil man naturligtvis efter den Kjærlighed, som man overhovedet har til Embedsmændene, sige til ham: ja, hvorfor har Du ikke påafet, at der var Bevis for, at Beløbet var indsendt? Men det vilde dog ikke desto mindre se besynderlig ud, naar man paa den Maade skulde sende Bud; ja, det vilde ligefrem se ud, som om man antog den Paagjældende for en Bedrager, om man saaledes strax vilde sende en Besjant hen og sige, at han skulde skaffe et Bevis eller Kvittering for, at Pengene vare indsendte. Dette er en af de mest faarende Former af Tilsyn, som man kan tænke sig, og Forholdet imellem Skifteforvalteren og den, der sidder inde med Kassebeholdningen, vil paa dette Punkt blive det mest skjæve og mest vanskelige, som man kan tænke sig, og, aldeles bortset fra alle de andre Bestemmelser, saa forekommer det mig, at man ved det heromtaltte Endringsforslag har fyldt Glasflet saaledes til Manden, at jeg ikke kan antage, at man vil kunne faae Folk, som man kan være tjent med, til at overtage det omhandlede Hverv.

Justitsministeren: Det ærede Medlem maa undskylde mig, men jeg har en meget levende Fornemmelse af, at en stor Del af de Betragtninger, han gjorde gjældende, ere af retrospektiv Natur; derfor kan jeg ikke følge ham med Hensyn til Bedømmelsen af det Forslag, som er vedtaget til § 76. Men naar det ærede Medlem sagde, at den tidligere Bevillingsmyndighed vedblev, trods den nye Lov, naar den ikke udtrykkelig var ophævet, saa er — naar jeg skal udtrykke mig i Korthed — Forholdet netop det omvendte. Som jeg før fremhævede, kan man hyppigt i de enkelte Tilfælde opfaae mere eller mindre subtile Spørgsmaal, men naar Sagen tages i sin Almindelighed, maa det siges, at Reglen er modfat det ærede Medlems Uttring. Grundlovens Bevillingsmyndighed er kun hjemlet med Hensyn til tidligere Love, og ligeoverfor nye Love, o: paa det Omraade, som dækkes af de nye Love (Tobiasen: Hør!) gjælder ikke længere Bevillingsmyndigheden, naar den ikke er gjentagen. Jeg forstaar det ærede Medlems „Hør“ saaledes, at han mener, at disse mine Ord: „paa det

Omraade, som dækkes af de nye Love“ i nærværende Tilfælde skulde føre til, at Muligheden af Skiftekommissæren i Fallitboer ikke er bortfalden ved Loven, som den er affattet. Jeg svarer dertil, at jeg ikke veed, om man ved en subtil Bogstavfortolkning kunde komme dertil, men det tør jeg med Sikkerhed sige, at det ikke stemmer med mit Begreb om, hvad der vil være en loyal Anvendelse af Loven og loyal Bedømmelse af hele det Forhold, som vil fremkomme ved den nye Lov, hvis Regjeringen vilde anse sig berettiget til, uden udtrykkelig given Hjemmel, at give denne Art af Kommissorier, om hvilke der her er Spørgsmaal. Det gjør jeg altsaa gjældende lige overfor det ærede Medlem, at selv om Paragrafen gik ud, vil man savne den fornødne særlige Hjemmel til at udfærdige saadanne Kommissorier; men jeg tror heller ikke, at en saadan Bemyndigelse burde gives Regjeringen. Jeg tror, at det vilde være i Strid med Lovens Tankegang; jeg tror, at vi derved vilde komme tilbage, til en vis Beskæmmelighedsfremgangsmaade, som for Tiden gjør sig gjældende gennem disse Kommissoriets Udfærdigelse, en Fremgangsmaade, som isøvrigt ofte er meget kostbar; den kan være bekvem i forskjellige Retninger, og navnlig meget indbringende for dem, der saaledes beskikkes som Skiftekommissærer, men efter mit Skjøn er der adskillige Ulemper forbundet dermed. Jeg tror, at det i det Hele taget er ret vigtigt, at der stiftes en noget bestemt Kontrol i disse Forhold; og ligesaa vist som det er uhyggeligt, naar der fra Skifterettens Side finder Forhold Sted, som medfører Misligheder, ligesaa vist bliver man ubehagelig berørt, naar lignende Misligheder maatte fremkomme ikke fra Skifteforvalterens, men fra den Mand's Side, som i Kraft af denne Lov skal udføre de vigtige Kuratorforretninger. Jeg tror at kunne sige, at en strengere Kontrol vil være nyttig, og ved Siden deraf tror jeg, at det Expedient, man hidtil har hjulpet sig med, nemlig Skiftekommissærer, er forbundet med Ulemper, selv om disse ikke træde saa stærkt frem, og selv om der ikke klages saa høit. Jeg tror, at de i Virkeligheden staa stærkt ukontrollerede.